

[C. J. F. Sven.]

tionskommissions Sammensætning, være fuldkommen sikker paa, naar der ikke indføres en Appellinstans.

Hvis man skal gaa til Ophævelse af de salgbare Apotekerprivilegier, vilde vi fra vor Side være betænkt paa at gaa en noget anden Vej. Der er indenfor mit Parti adskillig mere Stemning for at følge den Ordning, man har set praktiseret i Finland, hvorefter man uden Fastsættelse af en bestemt Erstatningssum bestemmer, at de nuværende Privilegiehavere i Løbet af en vis Aarrække selv maa sørge for at faa amortiseret deres Kapital, idet man paa Forhaand fastsætter, at naar denne Aarrække er udløbet, er det reelle Apotekerprivilegium bortfaldet. Man vil herved undgaa den Kilde til Splid og Misfornøjelse og den Administration, som dette Lovforslag vil medføre. Naturligvis forudsætter det, at Staten i denne Aarrække ikke opretter konkurrerende Apoteker og heller ikke rører ved Taksten.

Som noget Sukkergodt til de Apotekere, der har reelle Privilegier, som afløses, er der fastsat den Mulighed i Lovforslaget, at de kan faa Lov til at fortsætte med Bevillingen, dog at de ikke kan fungere længere, end til de er 75 Aar, og denne Aldersgrænse vil endda, saaledes som Lovforslaget er formuleret, til enhver Tid kunne ændres. I den Tid, Apotekeren, hvis Privilegium er afløst, faar Lov til at fortsætte, skal han ikke alene svare Bidrag til sin egen Amortisering, men yderligere en Afgift til Apotekerfonden. Det sidste synes at være at dyrge for meget paa. Afgørende, indrømmer jeg, er dette naturligvis ikke, men det viser Tendensen: hvor der overhovedet er den mindste Mulighed for at gaa helt ind til Benet paa de Apotekere, der faar deres Privilegium afløst, der gør man det.

I sin Forelæggelsestale antydede den højtærede Indenrigsminister, at han vilde være betænkt paa at stille Forslag om Bestemmelser, der skulde have tilbagevirkende Kraft. Jeg maa heroverfor straks sige, at Bestemmelser med tilbagevirkende Kraft gaar mit Parti under ingen Omstændigheder med til.

Sammen med Apotekerlovforslaget har vi faaet til Behandling Lovforslaget om Apotekerafgift og Tilskud fra Apotekerfonden. Jeg maa forbeholde mig min Stilling med Hensyn til dette Lovforslag, idet det ikke af de ledsagende Bemærkninger er muligt at se Konsekvenserne af det. Der er opstillet en ganske summarisk — ja, ikke en Gang talmæssig Opgørelse, der er blot

sagt, at saadan og saadan vil det virke. Det er umuligt paa Basis af saadanne summariske Udtalelser at danne sig nogen Mening om, hvorvidt det, der foreslaas, er heldigt, og jeg forbeholder mig, som sagt, min Stilling i saa Henseende.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet agerede ved Slutningen af sine Bemærkninger en Slags Tordengud, der raslede med Lænkerne, hvis man nu ikke slog til og sørgede for at naa en Ordning — selvfølgelig, man kunde jo nok forhandle om Enkeltheder, men Principperne maatte tages, som de var, der var ingen Vej udenom.

Jeg ved ikke, om det er sagt specielt til Galleriet — det kan sikkert ikke være sagt til os; ikke alene er vi for faste i vor Opfattelse til, at det skulde kunne forventes at virke paa os; men ved Siden af er den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Bjerring, sikkert alt for klog en Mand. Nej, jeg tror, det var nærmest for udadtil at demonstrere den stærke Mand, der vilde sige til disse Apotekere: lad nu være at gøre for meget Vrov! lille Børn; nu skal vi have det i Orden, og det skal gaa i et Snuptag!

Jeg maa heroverfor sige til Offentligheden: tag den med Ro. Der vil sikkert løbe noget Vand i Stranden, inden dette Lovforslag bliver vedtaget. Der staar saa mange Ting tilbage, Oplysninger og Undersøgelser, at de specielt interesserede i Offentligheden ikke bør lade sig skræmme.

Vi fra vor Side vil gaa ind i en loyal Forhandling om Lovforslaget; vi indrømmer, at der er meget godt i det, og jeg skal gerne yde min Tilslutning til den Kompliment, den sidste ærede Taler fremsatte overfor den højtærede Minister og hans Medhjælpere; det er i Betragtning af Tiden, der har staaet til Ministerens og Ministeriets Raadighed, paa visse Punkter udmærkede Resultater, der er opnaaet. Men samtidig synes jeg, man er gaaet over mange af de Principsspørgsmaal og mange af de Problemer, som en saa radikal Lovgivning som denne naturligt frembyder, med en Harefod.

Vi gaar altsaa ind til en fordomsfri Behandling af dette Spørgsmaal, men vi forlanger den fornødne Tid. Jeg ved godt, at den højtærede Minister ofte har et vist Hastværk og gerne vil se Resultater; men, som der staar udenfor paa Gangen: Tiden vil have Handling, men Handling vil ogsaa kræve Tid. Vi kan ikke her lade et saadant Lovforslag jage igennem, navnlig ikke, naar man ikke fra Ministeriets Side paa Forhaand har givet den udtømmende Begrundelse, som enhver upartisk maa indrømme burde have været til Stede.